

عنوان مقاله:

اثر بخشی الگوی زوج درمانگری تلفیقی خود تنظیم گری-دلبستگی بر رضایت زناشویی و سلامت روانی زوجین

محل انتشار:

فصلنامه روانشناسی بالینی، دوره 7، شماره 1 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

تورج سپهوند - استادیار، گروه روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه اراک، اراک، ایران

کاظم رسولزاده طباطبایی - دانشیار، گروه روانشناسی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

محمد علی بشارت - استاد، گروه روانشناسی دانشگاه تهران، تهران، ایران

عباسعلی الهیاری - استادیار، گروه روانشناسی دانشگاه تربیت مدرس، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: این پژوهش به منظور بررسی اثر بخشی الگوی زوج درمانگری تلفیقی خود تنظیم گری-دلبستگی بر رضایت زناشویی و بهزیستی روان شناختی زوجین انجام شده است. روش: برای انتخاب نمونه پژوهش، از میان زوجین مراجعه کننده به مراکز مشاوره شهرستان خرم آباد، تعداد 22 زوج انتخاب و سپس به گونه تصادفی تعداد 11 زوج از آنها به گروه آزمایش و 11 زوج دیگر به گروه کنترل گمارده شدند. با توجه به اینکه این پژوهش یک پژوهش شبه تجربی با طرح پیش آزمون- پس آزمون همراه با گروه کنترل بود، قبل از اجرای برنامه زوج درمانگری خود تنظیم گری-دلبستگی، ابتدا پرسشنامه رضایتمندی زناشویی انریچ، پرسشنامه وضعیت زناشویی گلوبوک-راست و مقیاس سلامت روانی در مورد تمامی شرکت کنندگان اجرا گردید. سپس شرکت کنندگان در گروه آزمایش، به مدت شش تا هشت جلسه هفتگی در برنامه زوج درمانگری تلفیقی خود تنظیم گری-دلبستگی شرکت کردند؛ اما گروه کنترل در فهرست انتظار باقی ماند. بعد از اتمام جلسات درمانی، مجدداً زوجین دو گروه توسط این پرسشنامه ها مورد پس آزمون قرار گرفتند. در نهایت، داده های دو گروه با استفاده از روش تحلیل کوواریانس چند متغیری (مانکووا) مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت. یافته ها: نتایج حاصل از مانکووا نشان داد که با در نظر گرفتن اثر پیش آزمون، اثر عضویت گروهی بر ترکیب خطی متغیرهای وابسته رضایت زناشویی، مشکلات زناشویی، بهزیستی روانشناختی و درماندگی روانشناختی معنادار بود. آزمون های تک متغیری تحلیل کوواریانس نیز نشان داد که میانگین گروهها در متغیرهای وابسته مورد نظر تفاوت معناداری با هم داشتند و آزمون های تعقیبی LSD برای مقایسه های زوجی گروهها نشان داد که، الگوی زوج درمانگری تلفیقی خود تنظیم گری-دلبستگی در مقایسه با گروه کنترل تاثیر معناداری بر افزایش رضایت زناشویی، کاهش مشکلات زناشویی، افزایش بهزیستی روانشناختی و کاهش درماندگی روانشناختی داشته است. نتیجه گیری: در این پژوهش مشخص گردید که زوج درمانگری خود تنظیم گری-دلبستگی به عنوان یک درمان موثر، می تواند بویژه برای زوجینی که علاوه بر نارضایتی و مشکلات زناشویی، دارای مشکلات مربوط به سلامت روانی (بهزیستی روانشناختی پایین و درماندگی روانشناختی بالا) نیز هستند، مفید باشد.

کلمات کلیدی:

زوج درمانگری تلفیقی خود تنظیم گری-دلبستگی، رضایت زناشویی، مشکلات زناشویی، بهزیستی روانشناختی و درماندگی روانشناختی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1018283>

